

TAHAP KESEDIAAN KOMUNITI SEKOLAH TERHADAP KEBERKESANAN PROGRAM PENDIDIKAN ASAS VOKASIONAL DI SEKOLAH

Nur Hazwani Binti Zainol@Zainun

Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia,
43600 UKM Bangi, Selangor, MALAYSIA
P90353@siswa.ukm.edu.my

Jamalul Lail Abdul Wahab

Fakulti Pendidikan, Universiti Kebangsaan Malaysia,
43600 UKM Bangi, Selangor, MALAYSIA
jamall64@ukm.edu.my

ABSTRAK

Kesediaan komuniti sekolah dalam menerima dan melaksanakan program Pendidikan Asas Vokasional merupakan penentu utama kepada kejayaan atau kegagalan program ini. Kajian ini dijalankan bertujuan untuk mengenalpasti tahap kesediaan komuniti sekolah terhadap keberkesanan program Pendidikan Asas Vokasional (PAV) di sekolah. Terdapat empat faktor yang terlibat dalam mengukur tahap kesediaan komuniti sekolah iaitu faktor hala tuju program, kesediaan guru, kesediaan pentadbir dan cabaran/masalah yang dihadapi guru dalam melaksanakan PAV. Kajian ini menggunakan kaedah kuantitatif dan kualitatif yang melibatkan 15 orang guru yang mengajar subjek PAV di tiga buah sekolah di Negeri Sembilan. Data yang diperoleh dari soal selidik dianalisis dengan menggunakan *Statistical Package for The Social Science (SPSS) versi 22*. Secara keseluruhan, dapatkan kajian menunjukkan kesediaan komuniti sekolah dalam melaksanakan PAV berada pada tahap yang tinggi namun kekurangan dan kelemahan yang telah dikenal pasti dalam kajian ini secara implikasinya menunjukkan pelaksanaan PAV masih belum mencapai objektif yang diharapkan. Cabaran/masalah utama yang dihadapi guru dalam program PAV adalah masalah kewangan. Dapatkan kajian ini membolehkan pihak yang terlibat khususnya Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) mengambil tindakan sewajarnya bagi memastikan keberkesanan program PAV di samping membantu meningkatkan tahap kesediaan komuniti sekolah dalam pelaksanaannya. Kesimpulannya, kesediaan komuniti sekolah sangat diperlukan dalam usaha merealisasikan objektif pelaksanaan program PAV.

Kata kunci: Kesediaan, Keberkesanan Program Pendidikan Asas Vokasional, Komuniti Sekolah, Negeri Sembilan

ABSTRACT

The readiness of school communities in receiving and implementing Basic Vocational Education (PAV) programme is a key determinant of the success or failure of the programme. This study was conducted to identify the readiness level of school communities towards the effectiveness of Basic Vocational Education (PAV) programme in schools. There are four factors involved in measuring the level of readiness of school communities, namely the direction of the programme, the readiness of teachers, the readiness of administrators and the challenges / problems faced by teachers in implementing PAV. This study used quantitative and qualitative methods involving 15 teachers teaching PAV subjects in three schools in Negeri Sembilan. The data obtained from the questionnaire were analyzed using Statistical Packages for Social Sciences (SPSS) version 22. In general, the findings indicated that the overall readiness level of school communities implementing PAV was high however, the deficiencies and weaknesses identified in this study indicated that implementation of PAV has yet to reach the expected objectives. The main challenges / problems faced by teachers in the PAV programme is financial problems. The findings of this study enabled parties involved in particular Ministry of Education (MoE) to

take appropriate actions to ensure the effectiveness of the PAV programme as well as to help increase the level of readiness of school communities in its implementation. In conclusion, the school community's readiness is needed in realizing the objective of implementing the PAV programme.

Keywords: Readiness, Effectivess of Basic Vocational Education Programme, School Communities, Negeri Sembilan

PENGENALAN

Kesediaan komuniti sekolah merupakan salah satu perkara yang perlu diberikan perhatian untuk memastikan keberkesanan sesuatu program baru yang diperkenalkan. Hal ini kerana, komuniti sekolah merupakan orang yang bertanggungjawab menentukan kejayaan atau kegagalan sesuatu kurikulum. Kenyataan ini selari dengan pandangan Sahak Abdul Rahman (2009) yang berpendapat bahawa elemen kesediaan penting kerana ia dapat membantu setiap warga organisasi bersikap terbuka dan bersedia untuk melakukan perubahan. Menyedari keperluan dan kepentingan pendidikan teknik dan vokasional dalam merealisasikan status negara maju dan berpendapatan tinggi menjelang tahun 2020, Kementerian telah merangka dan melaksanakan Pelan Transformasi Pendidikan Vokasional dengan memperkenalkan program Pendidikan Asas Vokasional (PAV). Pelaksanaan program Pendidikan Asas Vokasional adalah sebagai peluasan kepada mata pelajaran Kemahiran Hidup Bersepadu (KHB) Tahun 4 hingga Tahun 6 di Sekolah Rendah yang mula dilaksanakan di Sekolah Menengah Kebangsaan Harian secara berperingkat mulai tahun 2012. Transformasi yang dilaksanakan ini sudah pasti memerlukan komuniti sekolah untuk menyediakan diri dengan perubahan yang berlaku. Sehubungan dengan itu, kajian untuk menilai tahap kesediaan komuniti sekolah terhadap keberkesanan program PAV wajar dilakukan memandangkan kesediaan komuniti sekolah mampu mempengaruhi keberkesanan pelaksanaan program PAV.

Pelaksanaan kurikulum PAV yang berlaku secara drastik ini sudah tentunya memerlukan pendedahan demi pendedahan diberikan kepada komuniti sekolah supaya mereka faham dan jelas akan matlamat pelaksanaannya. Pelaksanaan kurikulum yang baru juga semestinya menimbulkan kerisauan dan memaksa komuniti sekolah menerima dan melaksanakan perubahan ini. Pelaksanaan PAV akan terbantut sekiranya komuniti sekolah terutamanya guru yang menjadi penggerak utama tidak memainkan peranan yang berkesan. Justeru, komuniti sekolah hendaklah memahami dan menghayati falsafah dan matlamat, struktur dan organisasi kurikulum serta kandungan kurikulum PAV terlebih dahulu untuk memastikan kurikulum yang dilaksanakan berjaya. Antara salah satu sebab mengapa sesuatu kurikulum yang diperkenalkan tidak mencapai objektif yang ditetapkan ialah kerana wujudnya kekurangan dari pihak guru dalam pelaksanaannya. Kekangan-kekangan yang ada perlu dikenalpasti segera bagi memastikan pelaksanaan PAV berjaya.

Hasil proses pemantauan oleh Kementerian Pendidikan Malaysia (KPM) di beberapa buah sekolah menengah harian mendapati masih ramai guru yang keliru dan kurang faham dengan sukanan pelajaran PAV yang perlu dijalankan (Kementerian Pendidikan Malaysia, 2014). Kenyataan ini disokong oleh kajian yang dijalankan oleh Faridah Mariani, Widad Othman, Harirull Nizam Ismail dan Zinudin Isa (2014) yang mendapati salah satu cabaran utama yang dihadapi oleh para guru berkaitan dengan keberkesanan program PAV adalah masalah kekurangan guru yang berpengalaman dan berkemahiran. Ini berikutan tidak semua guru PAV terutamanya di sekolah vokasional berpengalaman dalam bidang kemahiran. Guru-guru di sekolah vokasional mempunyai sejarah latar belakang akademik yang berbeza. Sesetengah daripada mereka datang daripada sekolah harian biasa dan ada juga yang sememangnya bermula dari sekolah vokasional. Tambahan pula, kurangnya guru-guru opsyen di sekolah menyebabkan guru-guru yang bukan opsyen terpaksa mengajar mata pelajaran PAV ini.

Di samping itu, kurangnya latihan dan kursus yang diberikan kepada guru di samping prasarana PAV yang tidak lengkap turut mempengaruhi keyakinan dan motivasi guru untuk melaksanakan

pengajaran dan pembelajaran (PdP). Kajian yang dijalankan oleh Nur Iwani & Mohamad Hisyam (2013) menunjukkan proses pengajaran tidak dapat dilaksanakan dengan lancar disebabkan oleh masalah bantuan kewangan di mana peralatan dan bahan bagi sesetengah modul tidak dapat disediakan kerana tiada peruntukan. Hal ini kerana, subjek PAV banyak melibatkan kerja amali yang memerlukan guru mahir mengendalikan mesin. Ini secara tidak langsung akan menyebabkan tahap kesediaan guru dari aspek minat dan sikap terhadap pelaksanaan PAV akan terjejas.

Walaupun banyak kajian berkaitan pelaksanaan PAV telah dijalankan, namun kajian tentang kesediaan komuniti sekolah terhadap keberkesanan pelaksanaan PAV jarang dijalankan. Sehubungan dengan itu, kajian untuk menilai tahap kesediaan guru terhadap pelaksanaan PAV di sekolah ini dapat meningkatkan keberkesanan pelaksanaan PAV. Dapatkan kajian ini boleh menjadi panduan dan rujukan khususnya kepada pihak KPM untuk menilai sendiri tahap kesediaan komuniti sekolah dalam pelaksanaan PAV. Sekiranya kesediaan komuniti sekolah berada pada tahap yang rendah, pihak KPM perlulah mengambil tindakan segera bagi mengenal pasti faktor-faktor yang menghalang kesediaan komuniti sekolah dan seterusnya menambahbaik pelaksanaan PAV yang sedia ada. Hal ini perlu dipandang serius kerana kesediaan komuniti sekolah memainkan peranan penting dalam menentukan keberkesanan program PAV. Malah dapatkan kajian ini diharapkan dapat memberikan maklumat penting kepada semua pihak yang terlibat dengan pelaksanaan PAV untuk membantu guru menerima perubahan yang diperkenalkan di samping meningkatkan keberkesanan program Pendidikan Asas Vokasional ini.

TINJAUAN LITERATUR

Kesediaan komuniti sekolah khususnya guru merupakan elemen penting dalam menentukan kejayaan kurikulum yang dilaksanakan. Rusliza et al., (2012) menyokong kenyataan di atas dengan berpendapat bahawa persediaan yang dibuat oleh guru merupakan faktor penyumbang utama bagi kekuatan sesuatu pengajaran. Menurut Suriana Ismail (2012), guru-guru di Malaysia perlu memiliki tahap kesediaan pengetahuan yang tinggi terhadap mata pelajaran yang diajar agar pelaksanaan pengajaran dan pembelajaran dapat dilaksanakan dengan berkesan. Kenyataan ini disokong oleh Tay Meng Guat, Kirarak Sare & Litat Bilung (2015) yang berpendapat bahawa transformasi kurikulum memerlukan guru mempersiapkan diri dengan pengetahuan tentang subjek pengkhususannya. Selain itu, kajian oleh Lisa Agustina, Nor Aishah Buang & Muhammad Hussin (2017) mendapati dimensi pemikiran dan pemahaman adalah salah satu faktor yang mempengaruhi kesediaan guru untuk melaksanakan kurikulum.

Sekiranya guru sebagai pelaksana tidak mempunyai pemahaman, pengetahuan, pengalaman dan kemampuan terhadap perubahan dalam kurikulum PAV, maka pelaksanaan kurikulum PAV akan menghadapi kesulitan. Justeru, pemahaman guru berkaitan inovasi kurikulum baru yang diperkenalkan sangat penting bagi memastikan keberkesanan pelaksanaannya. Di samping itu, penguasaan guru dalam kemahiran pedagogi akan membuatkan PdP berlangsung dengan teratur dan lancar (Johari Hassan & Aslinda Mohd Aris, 2010). Kenyataan ini sejajar dengan pendapat Ruzaini Rani (2015) yang mengatakan guru perlu memiliki pengetahuan dan kemahiran berkaitan dengan mata pelajaran agar guru dapat membuat persediaan mengajar dengan lebih baik. Tambahan pula, kebanyakan aktiviti pengajaran dan pembelajaran untuk Pendidikan Asas Vokasional (PAV) lebih memfokuskan aktiviti amali memerlukan guru yang berkemahiran dan berpengetahuan untuk mengendalikan mesin dan peralatan dengan baik.

Penjelasan di atas membuktikan bahawa kesediaan kemahiran guru adalah faktor yang penting yang perlu diberikan penekanan. Guru yang mempunyai kemahiran yang tinggi akan dapat memberikan bimbingan kepada pelajar untuk mempelajari bidang teknikal di samping menjadikan kemampuan akademik dan kemahiran pelajar seiring dengan kehendak negara. Selain dari kemahiran-kemahiran yang dinyatakan di atas, kemahiran kepimpinan juga perlu dikuasai oleh seseorang guru (Danielson, 2006). Suriana Ismail (2012) berpendapat bahawa peranan kepimpinan guru berkait rapat dengan berkebolehan guru merancang, memberi arahan, mengawal perjalanan proses dan membentuk strategi bagi mencapai

objektif dalam pengajaran dan pembelajaran. Oleh itu, dalam meningkatkan kemahiran guru, latihan secukupnya perlu diberikan. Kenyataan ini disokong oleh Neil (2002) yang mengatakan seseorang ahli profesional perlu menghadiri latihan tertentu untuk memperolehi kemahiran-kemahiran dalam sesuatu profesi supaya tugas yang diberikan dapat dilaksanakan dengan sempurna.

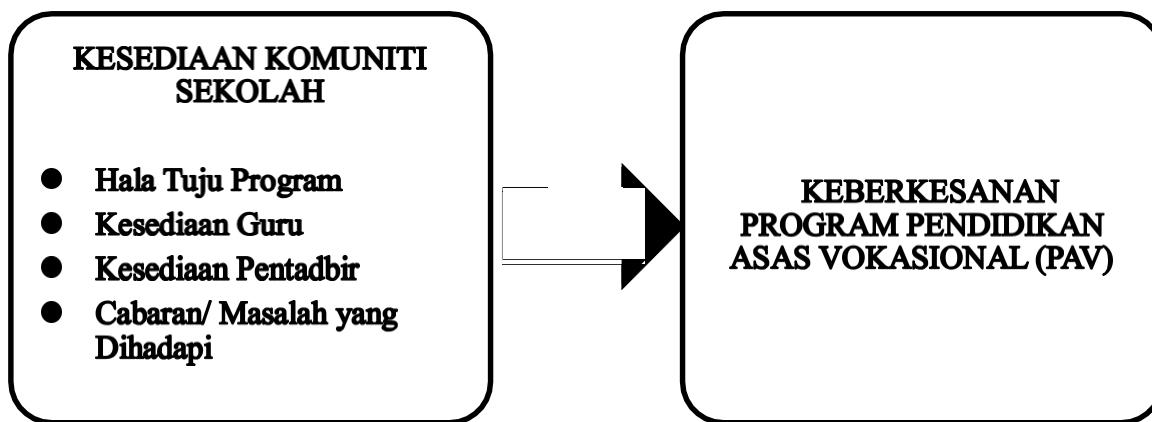
Di samping itu, perubahan dalam kurikulum turut melibatkan kesediaan sikap guru. Kajian yang dijalankan oleh Uminur Atikah Ramli & Effandi Zakaria (2017) mendapati kaedah pengajaran dan pembelajaran memberi impak yang tinggi terhadap penerimaan pengajaran guru kepada pelajar. Guru seharusnya mempunyai pemikiran dan sikap yang positif terhadap perubahan yang dirancang. Berdasarkan kajian yang dijalankan oleh Nabihah Adnan, Halimah Harun (2017), kesediaan seseorang adalah bergantung kepada individu itu sendiri. Selari dengan pendapat Ruzaini Rani (2015), seseorang guru hanya akan menyokong sesuatu perubahan dalam pendidikan jika guru berfikiran positif dan sentiasa bersedia melaksanakan perubahan tersebut. Dengan erti kata yang lain, guru yang bersikap positif akan sentiasa menerima perubahan dan berusaha memastikan pengajaran dan pembelajaran di dalam kelas dapat disampaikan dengan baik kepada pelajar.

Selain daripada kesediaan pengetahuan, kemahiran dan sikap, kesediaan dari aspek minat juga memainkan peranan yang penting dalam proses pengajaran dan pembelajaran (Abdul Rahim hamdan, Ahmad Sihes, Jamaluddin ramli and musa Ismail, 2015). Hal ini kerana, menurut Abu Bakar (1994), seseorang yang berminat dalam perkara yang dipelajari lazimnya akan menunjukkan kesungguhan dan pencapaian yang tinggi. Penyertaan dan dorongan ibubapa, pentadbiran sekolah dan rakan-rakan sekerja dilihat dapat meningkatkan minat guru untuk menyampaikan pengajaran. Laporan daripada ‘Asian Programme of Educational Innovation for Development’ (APIED ,1983), menyatakan salah satu faktor penghalang kepada kejayaan dalam pendidikan adalah kurangnya minat guru-guru dalam mengajar. Minat juga dapat mendorong guru untuk meneroka sesuatu dengan lebih jauh. Hal ini kerana, guru yang berminat dalam perkara yang diajarnya akan berusaha menambahkan ilmu tentang sesuatu perkara serta melaksanakan tugas dengan sebaiknya bagi mencapai objektif yang telah ditetapkan dalam PdP.

Secara keseluruhannya, pengkaji dapat membuat kesimpulan daripada kajian kepustakaan bahawa kesediaan guru merupakan elemen penting yang perlu dititikberatkan bagi memastikan pelaksanaan program yang dirancang berjaya mencapai matlamat dan objektifnya.

METODOLOGI

Kerangka konsep dibangunkan menjelaskan secara grafik tentang kajian yang dijalankan. Menurut Norhafizah Jalil (2014), kerangka konsep merupakan kunci utama kepada hubungan antara boleh ubah tidak bersandar yang dikaji, aspek-aspek yang mempengaruhi kajian dan bentuk binaan kajian yang dijalankan. Pembolehubah tidak bersandar dalam kajian ini diwakili oleh kesediaan komuniti sekolah manakala boleh ubah bersandar diwakili oleh keberkesanan program PAV. Kerangka konsep kajian ini dapat digambarkan dalam Rajah 1.

Rajah 1: Kerangka Konsep

Berdasarkan kerangka konsep di atas, dua aspek penting yang dikaji dalam kajian ini ialah kesediaan komuniti sekolah dengan pelaksanaan PAV. Dalam aspek kesediaan komuniti sekolah, terdapat empat dimensi iaitu hala tuju program, kesediaan guru, kesediaan pentadbir dan cabaran/masalah yang dihadapi. Keberkesanan pelaksanaan PAV adalah tinggi apabila guru jelas akan hala tuju murid dan hala tuju program PAV. Di samping itu, kesediaan guru dan pentadbir dalam melaksanakan PAV turut menyumbang kepada pelaksanaan PAV yang berkesan. Cabaran/masalah yang dihadapi seperti aspek opsyen guru, kemudahan infrastruktur, kurikulum, kewangan, murid dan pentaksiran juga memainkan peranan penting dalam memastikan keberkesanan program PAV.

Reka bentuk kajian ini ialah kajian kuantitatif jenis tinjauan dan disokong dengan data kualitatif (temu bual) yang dijalankan di tiga buah sekolah menengah Kementerian Pendidikan Malaysia yang menawarkan program PAV iaitu Sekolah Menengah Kebangsaan Bukit Kepayang, Sekolah Menengah Kebangsaan Undang Jelebu dan Sekolah Menengah Kebangsaan Ampuan Najihah dengan tujuan untuk mengenalpasti tahap kesediaan komuniti sekolah terhadap keberkesanan program PAV. Persampelan rawak mudah digunakan dalam kajian ini bagi memastikan setiap guru mempunyai peluang yang sama untuk dipilih sebagai responden kajian. Sampel kajian ialah seramai 15 orang guru yang mengajar subjek PAV daripada pelbagai bidang pengkhususan.

Kajian ini menggunakan satu set soalan soal selidik yang mempunyai lima bahagian iaitu bahagian A, B, C, D dan E. Bahagian A mengandungi maklumat guru seperti jantina, kelulusan akademik tertinggi, bidang pengkhususan, tahap sijil SKM, subjek dan tingkatan yang diajar serta bilangan murid PAV. Bahagian B ialah maklumat tentang hala tuju Program Asas Vokasional (PAV) seperti hala tuju murid PAV dan hala tuju program PAV. Bahagian C mengandungi maklumat berkenaan kesediaan guru dalam melaksanakan PAV. Bahagian D pula mengenai kesediaan pentadbir dalam melaksanakan PAV. Manakala, bahagian E berkaitan cabaran/masalah yang dihadapi dalam melaksanakan PAV yang dilihat berdasarkan aspek opsyen guru, kemudahan infrastruktur kurikulum, kewangan, murid dan pentaksiran. Soalan soal selidik menggunakan skala Likert dari 1 (Sangat Tidak Setuju), 2 (Tidak Setuju), 3 (Agak Setuju), 4 (Setuju) hingga 5 (Sangat Setuju) sebagai petunjuk kepada persepsi setiap responden.

Data pula dianalisis dengan menggunakan *Statistical Package for Social Sciences (SPSS)* versi 22. Analisis deskriptif yang melibatkan frekuensi, peratus, min dan sisihan piawai digunakan untuk menganalisis data yang diperoleh. Bagi menjawab persoalan kajian untuk mengenal pasti tahap kesediaan komuniti sekolah, skala Likert 5 mata telah dibahagikan kepada 3 kategori iaitu rendah, sederhana dan tinggi seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 2.

Jadual 2: Interpretasi Skor Min	
Skor Min	Interpretasi Skor Min
1.00 hingga 2.33	Rendah
2.34 hingga 3.66	Sederhana
3.67 hingga 5.00	Tinggi

Sumber: Dyer (2006)

DAPATAN

Profil Responden Kajian

Analisis deskriptif berdasarkan demografi responden.

Jadual 3: Taburan Demografi Responden

Demografi	Kekerapan	Peratusan (%)
Jantina		
Lelaki	4	26.7
Perempuan	11	73.3
Opsyen Pengkhususan		
Teknik Vokasional	5	33.3
Kejuruteraan Awam	2	13.3
Ekonomi Rumah Tangga	1	6.7
Perabot	1	6.7
Binaan Bangunan	1	6.7
SKM		
Ya	7	46.67
Tidak	8	53.33

Dapatan Kajian berdasarkan Persoalan Kajian (Kuantitatif)

S1 : Apakah Hala Tuju Program Asas Vokasional ?

i) Hala Tuju Murid PAV

Analisis yang dijalankan mendapati hala tuju Program Asas Vokasional dari aspek hala tuju murid PAV adalah pada tahap sederhana iaitu ($M = 3.40$ dan $SP = 0.715$) seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 4. Bagi setiap item dalam hala tuju murid PAV menunjukkan bahawa item 9 iaitu “Murid saya mengikuti pembelajaran PAV secara kemahiran kerja tangan” mempunyai min yang paling tinggi ($M = 4.40$ dan SP

= 0.632) manakala item 5 iaitu “Murid saya mendapat pengiktirafan untuk menyambung pengajian di universiti” mempunyai min yang paling rendah ($M = 2.40$, $SP = 0.985$).

Jadual 4: Tahap Hala Tuju Murid PAV

Hala Tuju Murid PAV	N	Min	Sisihan Piawai
1 Murid saya memahami objektif pelaksanaan program PAV	15	3.60	0.828
2 Murid saya terlibat dengan pihak industri	15	2.53	1.245
3 Murid saya diberi pendedahan dengan jelas tentang prospek masa depan PAV	15	3.66	0.899
4 Murid saya mendapat pengiktirafan dalam latihan industri	15	2.66	1.345
5 Murid saya mendapat pengiktirafan untuk menyambung pengajian di universiti	15	2.40	0.985
6 Murid saya bersedia untuk ditempatkan di mana-mana Kolej Vokasional selepas tamat PAV	15	3.80	0.941
7 Murid saya mendapat latihan kemahiran generik asas yang dituntut oleh majikan	15	3.46	1.355
8 Murid saya dibimbing untuk menjadi insan yang kreatif/kritis/inovatif	15	4.06	0.593
9 Murid saya mengikuti pembelajaran PAV secara kemahiran kerja tangan	15	4.40	0.632
Hala Tuju Murid	15	3.40	0.715

ii) Hala Tuju Program PAV

Analisis yang dijalankan mendapati hala tuju Program Asas Vokasional dari aspek hala tuju program PAV adalah pada tahap tinggi iaitu ($M = 3.82$ dan $SP = 0.843$) seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 5. Bagi setiap item dalam hala tuju program PAV menunjukkan bahawa item 5 iaitu “Program PAV menyediakan peluang pekerjaan yang lebih luas” mempunyai min yang paling tinggi ($M = 4.00$, $SP = 1.133$) manakala item 3 iaitu “Program PAV berjaya menarik minat murid saya untuk hadir ke sekolah” mempunyai min yang paling rendah ($M = 3.46$, $SP = 0.990$).

Jadual 5: Tahap Hala Tuju Program PAV

Hala Tuju Program PAV	N	Min	Sisihan Piawai
1 Kurikulum PAV sesuai untuk menentukan hala tuju murid lelaki dan perempuan	15	3.80	0.861
2 Program PAV dapat mengembangkan kompetensi keusahawanan dalam diri murid	15	3.93	0.457
3 Program PAV berjaya menarik minat murid saya untuk hadir ke sekolah	15	3.46	0.990
4 Program PAV mampu mengubah taraf sosio ekonomi masyarakat setempat	15	3.80	1.082
5 Program PAV menyediakan peluang pekerjaan yang lebih luas	15	4.00	1.133
6 Program PAV dapat membantu murid mengenalpasti minat yang diceburi	15	3.80	1.146
7 Potensi murid saya dapat digilap melalui kurikulum PAV	15	3.93	0.883
Hala Tuju Program	15	3.82	0.843

S2 : Apakah tahap kesediaan guru melaksanakan PAV?

Analisis yang dijalankan mendapati kesediaan guru dalam melaksanakan PAV adalah pada tahap tinggi iaitu ($M = 3.83$ dan $SP = 0.847$) seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 6. Bagi setiap item dalam tahap kesediaan guru dalam melaksanakan PAV menunjukkan bahawa item 5 iaitu “Saya bersedia mengikuti kursus/bengkel/latihan peningkatan pedagogi PAV” mempunyai min yang paling tinggi ($M = 4.33$ dan $SP = 0.617$) manakala item 6 iaitu “Saya mahir melaksanakan penilaian SKM” mempunyai min yang paling rendah ($M = 3.40$ dan $SP = 0.910$).

Jadual 6: Kesediaan Guru Dalam Melaksanakan PAV

Kesediaan Guru Dalam Melaksanakan PAV		N	Min	Sisihan Piawai
1	Saya yakin untuk mengajar PAV	15	3.80	0.775
2	Saya memahami sukanan pelajaran PAV	15	3.93	0.799
3	Saya mahir menyediakan HMM rancangan pengajaran harian PAV	15	3.87	0.834
4	Saya mahir dalam melaksanakan pengajaran dan pemudahcaraan (PdPc) PAV	15	3.73	0.961
5	Saya bersedia mengikuti kursus/bengkel/latihan peningkatan pedagogi PAV	15	4.33	0.617
6	Saya mahir melaksanakan penilaian SKM	15	3.40	0.910
7	Saya mendapat pendedahan untuk melaksanakan pentaksiran PAV	15	3.73	1.033
Kesediaan Guru		15	3.83	0.847

S3 : Sejauhmanakah Kesediaan Pentadbir Melaksanakan PAV?

Analisis yang dijalankan mendapati kesediaan pentadbir dalam melaksanakan PAV adalah pada tahap tinggi iaitu ($M = 3.82$ dan $SP = 0.854$) seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 7. Bagi setiap item dalam tahap kesediaan pentadbir dalam melaksanakan PAV menunjukkan bahawa item 7 iaitu “Pentadbir sekolah memberi sokongan kepada saya dalam pelaksanaan PAV” mempunyai min yang paling tinggi ($M = 3.93$ dan $SP = 0.961$) manakala item 1 iaitu “Pentadbir sekolah saya faham tentang pelaksanaan program PAV” mempunyai min yang paling rendah ($M = 3.40$ dan $SP = 0.632$).

Jadual 7: Kesediaan Pentadbir Dalam Melaksanakan PAV

Kesediaan Pentadbir Dalam Melaksanakan PAV		N	Min	Sisihan Piawai
1	Pentadbir sekolah saya faham tentang pelaksanaan program PAV	15	3.40	0.632
2	Pentadbir sekolah saya memahami matlamat pelaksanaan program PAV	15	3.47	0.640
3	Pentadbir sekolah saya membantu dalam menjayakan pelaksanaan program PAV	15	3.67	0.816
4	Pentadbir sekolah saya memberi kerjasama dalam pelaksanaan PAV	15	3.73	0.884
5	Pentadbir sekolah saya menyediakan prasarana yang lengkap.	15	3.60	1.056
6	Pentadbir sekolah saya menyediakan prasarana yang mencukupi.	15	3.53	0.990
7	Pentadbir sekolah memberi sokongan kepada saya dalam pelaksanaan PAV.	15	3.93	0.961
Kesediaan Pentadbir		15	3.82	0.854

S4 : Apakah Cabaran Guru dalam Melaksanakan PAV?

Analisis yang dijalankan mendapati cabaran atau masalah yang dihadapi dalam melaksanakan PAV adalah pada tahap sederhana iaitu ($M = 3.35$ dan $SP = 0.878$) seperti yang ditunjukkan dalam Jadual 8. Berdasarkan dapatan kajian juga, faktor kewangan merupakan cabaran yang paling besar dalam menghadapi program PAV ($M = 2.55$, $SP = 0.912$). Ini diikuti oleh faktor opsyen guru ($M = 3.20$, $SP = 0.987$), faktor murid ($M = 3.39$, $SP = 0.895$), faktor kurikulum ($M = 3.49$, $SP = 0.895$) dan seterusnya faktor kemudahan infrastruktur ($M = 3.62$, $SP = 0.816$).

Jadual 8: Cabaran/Masalah Yang Dihadapi Dalam Melaksanakan PAV

Cabaran/Masalah	N	Min	Sisihan Piawai	Kedudukan faktor-faktor
				Cabaran/Masalah yang dihadapi dalam Melaksanakan PAV
1 Opsyen Guru	15	3.20	0.987	5
2 Kemudahan Infrastruktur	15	3.62	0.816	2
3 Kurikulum	15	3.49	0.895	3
4 Kewangan	15	2.55	0.912	6
5 Murid	15	3.39	0.895	4
6 Pentaksiran	15	3.82	0.765	1
Cabaran/Masalah	15	3.35	0.878	

Dapatan Kajian Berdasarkan Persoalan Kajian (Kualitatif)

Dalam kajian ini, seramai tujuh orang guru PAV yang mempunyai pengalaman mengajar subjek PAV telah ditemubual bagi memperoleh dapatan kajian yang lebih kukuh. Rajah 9 menunjukkan sekolah yang terlibat dalam temubual ini ialah SMK Bukit Kepayang, SMK Ampuan Najihah, dan SMK Undang. Temubual telah dilakukan secara bersempena dan secara berkumpulan. Temubual terdiri daripada tiga orang guru lelaki dan empat orang guru wanita.

Jadual 9: Maklumat Responden

Responden	Subjek yang Diajar	Nama Sekolah
R1	Perabot	SMK Bukit Kepayang
R2	Solekan dan Dandanan	SMK Ampuan Najihah
R3	Pertanian	SMK Undang Jelebu
R4	Pertanian	SMK Undang Jelebu
R5	Pertanian	SMK Undang Jelebu
R6	Pertanian	SMK Undang Jelebu
R7	Pertanian	SMK Undang Jelebu

S1 : Apakah Hala Tuju Program Asas Vokasional ?

i) Hala Tuju Murid PAV

Hasil temubual jelas menunjukkan hampir kesemua responden tidak begitu bersetuju tentang hala tuju murid PAV yang cerah. Ini dapat dijelaskan dalam temubual responden kajian :

R1 : Hala tuju pelajar tidak begitu jelas. Hala tuju murid PAV yang lepas ada yang menganggur dan ada yang memasuki tingkatan 4. Tidak meneruskan peningkatan sijil SKM.

R2 : Murid hanya di beri sijil SKM tahap 2 dan tak ada PT3.

- R3 : Murid berbangsa cina teruskan pengajian di peringkat ‘international’ dan swasta. Selebihnya ada yang terus bekerja selepas tamat tingkatan 3.
- R4 : Murid PAV tak sepenuhnya berjaya bergantung pada guru yang mengajar. Program PAV agak ‘cacat merba’.
- R5 : Program PAV agak awal untuk dilaksanakan bagi murid tingkatan 1, 2 dan 3. Bagus tapi perlu persediaan. Guru perlu memainkan peranan lebih bagi menggalakkan murid belajar.
- R6 : Murid PAV tahun lepas menyambung pelajar di Pengkalan Chepa. 10 orang murid ke sekolah Muadzam tetapi 2 murid balik semula.

ii) Hala Tuju Program PAV

Dapatan kajian temubual menunjukkan penubuhan PAV tidak begitu jelas dari segi hala tuju program. Ini dapat dijelaskan dalam temubual responden kajian :

- R1 : Perlaksaan PAV sangat bagus dilaksanakan. Tetapi hala tuju program tidak begitu jelas. Ini kerana selepas tamat pengajian murid tidak ditempatkan di sekolah yang sama dan jika ada yang berkaitan jurusan yang sama tetapi jauh di Pengkalan Cempa di Muadzam.
- R2 : Perlaksanaan PAV sangat baik, tetapi ia perlu lebih teliti dengan pihak pentadbir yang tidak diberi dana dalam mengekalkan kemampanan sesuatu program pembelajaran.
- R3 : Perlaksanaan PAV baik jika diteruskan tetapi susah untuk mendapat pertauliahuan berpusat oleh pihak SKM. Perlu lakukan latihan berperingkat.
- R4 : Program PAV agak mengarut dan sukar untuk mencapai matlamat.

S2 : Apakah tahap kesediaan guru melaksanakan PAV?

Dapatan kajian menunjukkan hasil temubual yang berbeza pandangan dari setiap responden. Ini dapat dijelaskan dalam temubual responden kajian :

- R1 : Sekolah mempunyai 5 orang guru PAV. Hanya seorang pakar tetapi jika borang pertukaran dikeluarkan, guru ini ingin menukar sekolah. Selain itu, sekolah bersedia tetapi kerajaan perlu selalu pantau.
- R2 : Guru bersedia tetapi mempunyai 5 waktu sebelum rehat dan 30 waktu selepas rehat. Perlu mengajar tingkatan 2 dan 3.
- R3 : Cabaran guru adalah kerana satu kelas mempunyai dua orang murid sepatutnya 10 orang pelajar. Disebabkan dana yang kurang maka guru barang solekan tidak selalu diberi kepada pelajar. Walaupun, guru sudah menampung sendiri kos pembeliaan solekan.
- R4 : Guru-guru kurang bersedia terutamanya guru wanita. Permulaan kerja sahaja bersungguh. Antara puncanya ialah susasana kerja yang panas.
- R6 : Latihan BPTV tidak kerap hanya lihat pada dana yang ada. Kursus kurang diberi pada cikgu.
- R7 : Latihan mengikuti latihan kurang kepada guru PAV.

S3 : Sejauhmanakah Kesediaan Pentadbir Melaksanakan PAV?

Hasil dapatan temubual menunjukkan pentadbir bersedia dalam melaksanakan PAV. Permasalahan utama pentadbir dalam melaksana PAV ialah dana yang terhad dari kementerian. Ini dapat dijelaskan dalam temubual responden kajian :

- R1 : Pengetua perlu menghadiri kursus induksi bagi mendapat pusat tauliah cawangan. Kursus tak kerap ada dan sudah 3 tahun tidak dilaksanakan kursus.
- R2 : Pentadbir tidak mempunyai wang bagi mengurus Program Asas Vokasional.
- R3 : Sokongan pentadbir tetap ada.

R4 : Pentadbir baik sahaja. Sentiasa menyokong.

R5 : Pentadbir sentiasa menyokong. Dana tidak mencukupi untuk membuat prasarana.

S4 : Apakah Cabaran Guru dalam Melaksanakan PAV?

Secara keseluruhannya, hasil kajian temubual memperkuatkannya dapatan kajian soal selidik iaitu faktor kewangan mempunyai hubungan dengan perlaksanaan PAV. Hasil temubul menunjukkan ramai responden tidak begitu berpuas hati terhadap dana yang diberikan kepada murid. Ini dapat dijelaskan dalam temubual responden kajian :

R1 : Cabaran utama adalah murid itu sendiri dan ibu bapa juga tidak memberi kerjasama walaupun ada taklimat berkaitan PAV di sekolah sebelum membenarkan anak mereka ditempatkan di program ini. Pentaksiran masih tidak dilakukan walaupun murid telah habis tingkatan 3.

R2 : Pentadbir tiada duit. Barang solekan yang mahal. Perlu membeli produk yang mahal kerana murid masih muda tidak mahu terlibat dengan masalah kesihatan kulit dikemudian hari. Pada asal penubuhan PAV dana yang diberi kepada murid ialah sebanyak RM1,200, tetapi dikurangkan menjadi RM220 semurid.

R3 : Kewangan perlu ditambahkan. Penyelenggaraan dan infrastruktur perlukan peruntukan. Modul juga antara permasalahannya kerana modul perlu diikuti. Kerajaan, pentadbir, guru, ibu bapa dan murid perlu bergabung menyelesaikan masalah PAV.

R4 : Guru perlu lebih bersedia terutamanya guru wanita. Prasarana tidak mencukupi. Kewangan yang terhad. Penubuhan asal satu murid RM1200 menjadi RM220.

R5 : Aturkan modul di dalam Bahasa Malaysia bukannya berbahasa English ini kerana murid merupakan pelajar yang kurang dari segi akademik. Ini memerlukan masa. Murid PAV di pandang rendah.

R6 : Kewangan tidak mencukupi. Peralatan kurang. Duit yang dapat dari kementerian hanya RM220 semurid. Ibu bapa juga tidak jelas dengan perlaksaan PAV. Program perlu lebih jelas jika hendak dilaksanakan lagi.

R7 : Latihan kemahiran kurang oleh guru-guru. Subjek PAV yang kurang untuk diperkembangkan di peringkat Kolej Vokasional. Kerajaan janji tetapi tidak ditepati.

PERBINCANGAN

S1 : Apakah Hala Tuju Program Asas Vokasional ?

Mengikut kajian dari soal selidik didapati bahawa hala tuju murid dalam program PAV tidak begitu jelas dari kesan jangka panjang. Hasil kajian ini diperkuatkannya lagi oleh dapatan kajian dari temubul yang turut mendapati bahawa hala tuju murid yang mengikuti program tidak begitu jelas. Berbeza dengan tujuan asal PAV iaitu program ini mendedahkan pelajar kepada bidang kemahiran yang juga asas vokasional pada usia yang lebih muda, seterusnya akan melayakkan mereka memperolehi Sijil Kemahiran Malaysia (SKM) tahap satu dan dua sebaik sahaja menamatkan Tingkatan Tiga kelak (Effyza, 2013).

Hasil kajian juga menunjukkan, terdapat sesetengah murid yang menjadi penganggur setelah tamat tingkatan 3. PAV dilaksanakan bagi tujuan menyelamatkan murid dari keputusan yang tidak begitu memberangsangkan ketika Ujian Pencapaian Sekolah Rendah (UPSR). Kajian terhadap pencapaian pelajar sekolah rendah melalui UPSR dari tahun 2006-2010 telah menunjukkan bahawa purata 15,571 orang murid (3.117%) mendapat keputusan D dan E (Kementerian Pendidikan Malaysia, 2011). Maka, bagi memberi peluang kepada murid agar tidak berputus asa maka terhasillah Program Asas Vokasional, PAV. Tujuan PAV yang jelas tetapi tidak dilaksanakan dengan begitu berkesan dan seterusnya, menyebabkan program PAV di pandang remeh dan membebangkan murid.

S2 : Apakah tahap kesediaan guru melaksanakan PAV?

Data yang diperoleh dari soal selidik menunjukkan guru bersedia dalam melaksanakan PAV. Hasil temubual meneguhkan lagi dapatan kajian iaitu guru telah bersedia dalam melaksanakan PAV. Namun, tahap kesediaan guru tidak seiring dengan pemberian dana bagi melaksanakan proses pembelajaran di dalam kelas melalui model program PAV. Ketidak seiringan ini juga dapat dilihat di dalam (Pelan Induk Pembangunan Pendidikan, 2006-2010) menyatakan isu dan cabaran bagi melaksanakan program pendidikan adalah kurang kesepaduan antara pelbagai program yang menyebabkan keberkesanan sesuatu program pendidikan tidak dapat diukur secara tepat dan menyeluruh. Melalui Model Tyler pula, menerangkan, kurikulum ialah segala pembelajaran yang diarah, dirancang, dikelola dan dilaksanakan oleh pihak sekolah untuk mencapai matlamat pendidikan yang ditentukan. Maka, setiap model dan program yang diatur contohnya program PAV haruslah melihat dari pelbagai segi bagi melihat matlamat yang perlu dicapai nanti.

Selain itu, dapatan kajian menunjukkan guru perlu menghadiri kursus bagi permantapan ilmu vokasional bagi kelangsungan program PAV. Tidak dinafikan dalam memperkatakan tentang kepentingan pendidikan, maka guru memainkan peranan utama untuk menyalurkan ilmu dan kemahiran dalam pendidikan formal (Saerah & Mohammed Sani, 2012; Effyza, 2013). Walaupun begitu, hasil kajian menunjukkan para guru masih tidak diberikan kursus kerana kekurangan dana dari pihak kementerian.

S3 : Sejauhmanakah kesediaan pentadbir melaksanakan PAV?

Hasil kajian soal selidik menunjukkan para pentadbir memberi sokongan dan galakan dalam perlaksanaan PAV. Hasil temubual juga menunjukkan para pentadbir bersedia dalam perlaksanaan PAV. Selain itu, hasil temubual dari responden menunjukkan dana yang tidak mencukupi dari kementerian menyebabkan prasarana PAV tidak mampu dilaksanakan dengan keadaan yang selesa. Dana yang diperolehi akan digunakan bagi penyelenggaraan mesin-mesin peralatan. Contoh alatan yang perlukan penyelenggaraan berkala adalah mesin perabot dan mesin pengadun tanah. Alatan-alatan ini perlu diselenggara supaya kelangsungan aktiviti pembelajaran tidak terganggu. Pendapat ini disokong oleh kajian yang dilakukan oleh (Nor Azeanie dan Supli Effendi, 2010) dimana, aktiviti amali dijalankan di bengkel/bilik-bilik khas kerana kelengkapan dan kemudahan yang ada dapat membantu proses aktiviti amali.

Pemberian dana yang mencukupi perlu diberi kepada murid-murid PAV. Menurut Azizi dan Jesmin (2008), peralatan dan kemudahan fizikal adalah faktor penting yang perlu diperhatikan dan diselenggarakan dengan sebaik mungkin. Jika sesebuah pusat kemahiran tidak mempunyai kemudahan fizikal yang lengkap, ini turut mempengaruhi keberkesanan program-program yang dijalankan (Effyza, 2013). Ia selari dengan pandangan (Nurasyikin dan Norja Khairayarani, 2011; Effyza, 2013) bahawa bengkel yang diuruskan dengan baik dan sistematik akan membantu proses pengajaran dan pembelajaran, pdp. Ia bersesuaian dengan kerja-kerja berbentuk amalan praktik yang dilakukan di dalam bengkel merupakan komponen utama dalam pdp.

S4 : Apakah cabaran guru dalam melaksanakan PAV?

Data yang diperolehi dari kajian soal selidik menunjukkan bahawa cabaran yang paling utama dihadapi oleh guru dalam perlaksanaan PAV adalah faktor kewangan. Hasil temubual meneguhkan lagi dapatan dari soal selidik iaitu faktor kewangan merupakan cabaran utama guru dalam melaksanakan PAV. Pada permulaan PAV akan dilaksanakan, para guru diyakinkan dengan pemberian dana sebanyak RM1200 kepada seorang pelajar yang mengikuti program PAV. Tetapi, program PAV dilaksanakan hanya RM220 sahaja jumlah dana yang diperoleh oleh murid. Ini menyebabkan segala proses pdp tergendala. Perkara ini disokong oleh kajian yang dilakukan oleh (Effyza, 2013) faktor kewangan ini menjadi cabaran kepada guru kerana setiap tugas yang ada dalam sesuatu subjek itu berdasarkan

kepada tugas yang memerlukan bahan yang mencukupi. Ini akan menimbulkan beberapa masalah dari segi pengurusan kewangan kerana ada di antara mereka tidak mempunyai pengalaman dalam membuat urusan pembelian barang.

Selain itu, dapatan kajian juga menunjukkan murid turut menjadi ancaman dalam perlaksanaan PAV di mana terdapat murid menjadi penganggur setelah tamat tingkatan tiga. Walhal, matlamat perlaksanaan Pendidikan Asas Vokasional yang telah digariskan oleh Kementerian Pelajaran Malaysia (2011) ialah untuk menyediakan peluang kepada murid lepasan Ujian Pencapaian Sekolah Rendah (UPSR) untuk menjadi modal insan berkemahiran bekerja dan bersedia melanjutkan pembelajaran ke peringkat yang lebih tinggi. Satu pendekatan menyeluruh perlu diambil dengan segera supaya dapat membendung kekangan atau permasalahan yang wujud dalam perlaksanaan program PAV. Ini disokong dalam kajian yang dilakukan oleh (Fyyza, 2013) iaitu dalam alam menghasilkan pelajar yang berkualiti dalam bidang vokasional, kajian yang terperinci tentang elemen-elemen penting seperti kerelevan kurikulum dan program, cara penilaian dan faktor-faktor pengambilan murid untuk program PAV perlu diambil kira bagi mencapai hala tuju transformasi pendidikan vokasional atau melanjutkan sesi persekolahan ke kolej vokasional selepas tamat tingkatan tiga.

Implikasi kajian

Kajian ini telah membantu melihat sejauhmana tahap kesediaan komuniti sekolah terhadap keberkesanan program Pendidikan Asas Vokasional (PAV). Dapatan kajian menunjukkan kesediaan komuniti sekolah berada pada tahap yang tinggi. Namun begitu, didapati terdapat beberapa kekurangan dan kelemahan yang telah dikenal pasti dalam kajian. Ini secara implikasinya menunjukkan perlaksanaan PAV belum lagi mencapai objektif seperti yang diharapkan. Oleh itu, dengan adanya kajian ini ianya sedikit sebanyak dapat membantu pentadbir melihat dengan lebih jelas lagi faktor-faktor yang mendorong dan menghalang kesediaan guru dalam pelaksanaan PAV yang berlaku di sekolah seterusnya mengambil tindakan yang bersesuaian.

Kajian ini juga dapat memberi maklumat berguna kepada KPM khususnya Bahagian Pendidikan Teknik dan Vokasional dalam membantu pelajar, guru dan pentadbir supaya lebih bersedia dalam menjalankan PdP Pendidikan Asas Vokasional di sekolah. Dapatan kajian ini dapat dijadikan sebagai alternatif untuk memperbaiki dan memantapkan lagi keberkesanan program PAV. KPM perlulah lebih mempergiatkan latihan dan kursus bagi meningkatkan kualiti prestasi dan kecekapan untuk para guru dan pentadbir. Hal ini kerana, tidak semua guru dan pentadbir mempunyai kemahiran dan pengetahuan tentang pelaksanaan program ini.

Batasan dan Cadangan Kajian Lanjut

Kajian ini hanya dijalankan di Sekolah Menengah Kebangsaan (SMK) Harian Biasa di Negeri Sembilan. Oleh yang demikian, kajian ini hanya terhad kepada guru-guru PAV yang mengajar di sekolah di Negeri Sembilan sahaja tanpa melibatkan mana-mana sekolah di negeri lain. Sehubungan itu, hasil kajian ini tidak dapat mewakili keseluruhan populasi guru-guru PAV di Malaysia.

Antara cadangan kajian lanjutan yang boleh dijadikan panduan kepada pengkaji akan datang ialah:

- i. Memperluaskan skop kajian dengan melibatkan guru-guru PAV dari negeri-negeri lain agar gambaran yang lebih luas dan menyeluruh berkaitan dengan tahap kesediaan komuniti sekolah terhadap program PAV di Malaysia dapat diperoleh.

KESIMPULAN

Secara umumnya dapatlah diringkaskan bahawa tahap kesediaan komuniti sekolah dalam melaksanakan PAV berada pada tahap yang tinggi. Namun begitu, terdapat kekurangan dan kelemahan yang telah dikenal pasti dalam kajian ini secara implikasinya menunjukkan pelaksanaan PAV masih belum mencapai objektif yang diharapkan. Hasil daripada dapatan dan perbincangan kajian ini bolehlah dirumuskan bahawa masih terdapat banyak perkara yang perlu diberikan penekanan dan penambahbaikan agar matlamat pelaksanaan PAV dapat dicapai. Oleh itu, isu berkaitan cabaran/masalah yang boleh menyebabkan kegagalan keberkesanan program Pendidikan Asas Vokasional perlu diberi perhatian dengan segera.

Kesimpulannya, dalam memastikan program PAV mencapai matlamatnya, iaitu untuk menyediakan peluang kepada murid lepasan Ujian Pencapaian Sekolah Rendah (UPSR) untuk menjadi modal insan berkemahiran bekerja, semua pihak yang terlibat dengan pelaksanaan PAV khususnya KPM perlulah memastikan aspek kesediaan komuniti sekolah seperti aspek latihan guru, kemudahan infrastruktur, kurikulum, kewangan dan murid dipertingkatkan. Di samping itu, semua guru dan pentadbir sebagai pelaksana perlu memberikan kerjasama dengan menyumbangkan idea, tenaga dan komitmen bagi meningkatkan keberkesanan pelaksanaan program ini sekaligus memberikan impak yang positif terhadap pelajar dan juga pencapaian sekolah.

RUJUKAN

- Azizi Yahaya & Jesmin Abd Wahab. 2008. Keberkesanan program-program pemulihan tingkahlaku di Taman Seri Putri, Batu Gajah dan Kompleks Dar-Assa'adah. *Tesis sarjana muda*. Universiti Teknologi Malaysia, Johor, Malaysia. Melalui capaian internet pada April 18, 2018, dari: http://eprints.utm.my/5924/1/aziziyah_akhlak.pdf
- Danielson, C. 2006. *Teacher Leadership That Strengthens Professional Practice*. Alexandria, VA : Association for Supervision and Curriculum Development.
- Faridah Mariani, Widad Othman, Harirull Nizm Ismail dan Zinudin Isa. 2014. Isu dan Cabaran Pelaksanaan Pendidikan Asas Vokasional (PAV) di Sekolah Menengah Harian, Malaysia. *Professional Development Education*. 98-106.
- Johari Hassan & Aslinda Mohd Aris, Aslinda. 2010. Tahap penguasaan kemahiran pedagogi di kalangan pelajar tahun akhir di Fakulti Pendidikan UTM, Skudai Johor. Fakulti Pendidikan. Universiti Teknologi Malaysia.
- Kementerian Pelajaran Malaysia (2011). Kurikulum Standard Sekolah Menengah, Pendidikan Asas Vokasional Pra Vokasional Tingkatan Satu. Dicapai pada Mei 8, 2018, dari: <http://www.slideshare.net/onenita/transformasi-kurikulum-sekolah-menengah-kssm-10557821>
- Lisa Agustina, Nor Aishah Buang & Muhammad Hussin. 2017. Hubungan antara kesediaan terhadap pelaksanaan Kurikulum Tingkat Satuan Pendidikan dengan tekanan kerja pada guru mata pelajaran Ekonomi. *Jurnal Pencerahan*, 1 (11) : 1-14
- Nabihah Adnan & Halimah Harun. 2017. Tahap kesediaan pelajar Perakaunan ke arah menjadi akauntan bertauliah. *Journal of Global Business and Social Entrepreneurship (GBSE)*, 1(1): 169–182
- Neil, J.S. 2002. "Exploring Research". Sixth Edition. New Jersey : Prentice Hall

- Nor Effyza Roslan. 2013. "Perlaksanaan transformasi program Pendidikan Asas Vokasional di Sekolah Menengah Kementerian Pelajaran Malaysia". *Laporan Projek Sarjana*. Fakulti Pendidikan Teknikal dan Vokasional, Universiti Tun Hussein Onn Malaysia, Batu Pahat.
- Norhafizah Jalil. 2014. "Kecenderungan Pelajar Cemerlang Akademik Terhadap Pemilihan Bidang PTV". *Laporan Projek Sarjana*. Fakulti Pendidikan Teknikal dan Vokasional, Universiti Tun Hussein Onn Malaysia, Batu Pahat.
- Nurasyikin Fazil & Norja Khairayarani Amin. 2011. Kajian peningkatan kemahiran Pelajar Sijil Modular Kebangsaan SMK 1: Pendawaian permukaan fasa tunggal pemasangan elektrik dikolej komuniti bayan baru. *Prosiding persidangan kebangsaan penyelidikan dan inovasi dalam pendidikan dan latihan teknik dan vokasional*. Hotel Naza Talyya, Pulau Pinang; ms 459-466.
- Nur Iwani & Mohamad Hisyam. 2014. Cabaran guru dalam melaksanakan Komponen Kemahiran Vokasional (KKV) kursus pembuatan perabot bagi program Pendidikan Asas Vokasional (PAV) di sekolah menengah kebangsaan harian. *International Seminar on Technical and Vocational Education 2014*. Universiti Tun Hessien Onn Malaysia.
- Nur Iwani Azmi, Mohamad Hisyam Mohd. Hashim. 2013. Amalan pengajaran berkesan dalam pendidikan asas vokasional di sekolah menengah harian: dapatan kajian rintis. *2nd International Seminar on Quality and Affordable Education (ISQAE 2013)*. Universiti Tun Hussein Onn Malaysia.
- Ruzaini Rani. 2015. Kesediaan guru dalam pelaksanaan program LINUS di sekolah rendah. Tesis Sarjana Pendidikan. Fakulti Pendidikan dan Pembangunan Manusia. Universiti Pendidikan Sultan Idris.
- Sahak Abdul Rahman. 2009. Teacher-student attachment and teachers' attitudes towards work. *Jurnal Pendidik dan Pendidikan*, 24, 55-72.
- Suriana Ismail. 2012. Kesediaan guru terhadap pelaksanaan mata pelajaran Reka Bentuk dan Teknologi (RBT) sekolah rendah di Malaysia. Tesis Ijazah Sarjana. Fakulti Pendidikan Teknikal dan Vokasional. Universiti Tun Hussein Onn Malaysia.
- Tay Meng Guat, Kirar ak Sare dan Litat Bilung. 2015. Kesediaan Pelajar Institut Pendidikan Guru Dalam Pelaksanaan Kurikulum Standard Sekolah Rendah. *Jurnal Penyelidikan IPG KBL*. 12 (1) : 1-18.